

NERE AITARI

BERE ERIOTZAREN URTE-URRENEAN.

Maite ninduben zure biotzak
 Maite zinduben neriak,
 Oroitz tristeak senti ditut gaur
 Nere barrenen gordiak;
 Iduritzentzait zelai berdean
 Gaudela jai! eseriyak,
 Gure gañetik agur egiñaz
 Chori kantari guztiyak.

Iduritzentzait nagola oraindik
 Zure itz onak aditzen,
 Mayatz artsalde loratubetan
 Zeruetara begiraten;
 ¡Ta nola etzait idurituko!
 Dana det oraiñ ezautzen,
 Tristetasuna, illuntasuna,
 Besterik ez det ikusten!

Osto gañera datorrenean
 Egun sentiko errañoa,
 Lore tartian diz-diz egiñaz
 Agertzenda intz tantoa;
 Intz onek nola jartzen oi duben
 Sarjiñ guzia gozoa,
 Ala nik ere zu gaingo arriyan
 Iñuritzendet malkoa!

Amacho bati samintasuna
 Sartutzenzayo pechura,
 Aingeruchoa seaskatikan
 Juaten bazayo zerura:
 Zar ta gaztetan non-nai gurekiñ
 Agertzen da eriotz ura,
 Guzi-guztiyok etorri giñan
 Biar orrekiñ mundura.

Banatuko etzait nere gogotik
 Nola zan zure eriotza,
 Zure gorputza nola jarri zan
 Piška piškaka otz-otza:
 Laja zinduben asnasi arrek,
 Itzaldu zure biotza,
 Eta betiko sartu zitzaidan
 Arrats artako oroitza.

Gurutze baten aurrian dakat
 Kandelan baten argiya:
 Argi ta gurutz aben aurrian,
 ¡O aita maitagarriya!
 Eskatzen diot Jaungoikoari
 Eman zaitzula gloriya,
 T' egunen batez neri, kupidaz,
 Zure ondoan tokiya.

FRANCISCO LOPEZ.